

Mouzovský žurnál

4
2000

Informační servis	2
Informace o tom, co bylo, je a bude	
Uzlařská regata	3
Výsledky a obrázky z 2. ročníku	
V říši loutek	4
Výprava do Slatiňan a Chrudimi	
Dobře utajený lom	6
Průběh 15. ročníku akce Návrat	
Celotáborové hry (4)	13
Seriál o zákulisí celotáborových her	
Bavíme se na náš účet	15
Slavné výroky a kompromitující fotografie	

Blondák na troskách rozhledny na výpravě do říše loutek
14. a 15. září. Reportáž přinášíme na stranách 4 a 5.

Účastníci akce Návrat. Reportáž z průběhu 15. ročníku najdete na stranách 6 až 12.

INFORMAČNÍ SERVIS

Akce 2000:

vánoční besídka: 23. prosince

Akce 2001:

zimní tábor Tolštejn:
4. - 10. března

Nouzovská Třístovka:
26. května

Výpravy 2001:

20., 27. ledna
3., 17. února

17., 31. března

21., 28. dubna

12. května

9., 23. června

Tábor 2001:

7. - 28. července

21. července - návštěvní den

KRÁTCE

Přesun internetových stránek

Jistě jste zaznamenali malé změny v designu internetových stránek www.pruzkumnik.cz. Ale málokdo z vás postřehl, že stránky změnily fyzicky své umístění. Po třech letech opouštějí kolínské servery clever.cz a gkolin.cz a přesouvají se na server moment.cz. Výhodou by měla být vyšší spolehlivost a rychlost načítání.

Představení družin na internetu

Tak jako mají družiny své nástěnky v klubovně, rozhodli se někteří vedoucí prezentovat svou družinu i formou internetových stránek. V současné době zde naleznete informace o družinách Štěnata, Kořata a Vlčata.

Kuchyň pomalu dosluhuje

Při kontrole nosných kúlů kuchyně na tábořišti bylo zjištěno, že jsou shnilé a že kuchyň víceméně drží vlastní vahou a komínem. Ne že by se snad měla v nejbližších dnech sesypat. Marian jí dává ještě tak 5 let.

Znamená to však, že se bude v některém z nadcházejících roků stavět kuchyň nová. Vzhledem k tomu, že se těžko časově zvládne stávající kuchyň zbourat a na jejím místě postavit novou během školního roku, vznikne s největší pravděpodobností nová kuchyň z druhé strany vedle jídelny.

V každém případě současná kuchyň oslaví v roce 2001 již 15 let od své stavby v plném provozu.

Nashledanou v příštím století

Tak tedy 31. prosince 2000 konečně skončí 20. století a 2. tisíciletí. Někteří příchozí nového století oslavili už před rokem, k čemuž sváděl magický letopočet 2000, ale velmi snadno se pak nechali přemluvit, že nové století začíná teprve rokem 2001. Aspoň mají znovu co slavit.

Co nás tedy čeká? Asi nic převratného. Počítače se nezblázní, protože 01 je větší než 00 a kterému počítači takto nízká čísla vadí, ten už se zbláznil před rokem.

Ponechme stranou tisíciletí. Tisíc let je pro jednoho člověka příliš dlouhá doba a nemá pro nás smysl se jí zabývat. Co nám tedy přinese nové století? Za sto let bude život na této planetě určitě jiný, ale za pár dní, které nás od 21. století dělí, se nic převratného nestane.

Tábornický klub Průzkumník bude dále fungovat aspoň tak jako dosud a v příštím roce oslaví již kulatých 30 let své činnosti.

Internetové stránky a zejména elektronická pošta ve spojení s mobilními telefony jsou už zcela všedním jevem, který vlastně předznamená 21. století - století informací.

Třetí jarní den vyjde 1. číslo 15. ročníku Nouzovského Žurnálu. Ani zde nečekejte žádnou revoluci. Časopis je už tři roky plný barevných fotografií, takže zbývá snad už jen křídový papír a na ten nemáme peníze.

Takže se nic převratného nestane a to je vlastně dobře.

Nashledanou v příštím století.

Šťastné Vánoce
a dobrý rok 2001

PF '01

T. K. Průzkumník Kolín

Nouzovský Žurnál, ročník XIV, číslo 4 vyšlo 15. prosince 2000 v Kolíně - uzávěrka 10. prosince 2000

foto: Šed'a, Tom, Blond'ák, archiv Průzkumník, PF - Slon

číslo 1 vyjde 23. března 2001

Internet: <http://www.pruzkumnik.cz>

E-mail: info@pruzkumnik.cz

UZLAŘSKÁ REGATA

2. prosince se v tělocvičně kolínského gymnázia konal 2. ročník Uzlařské regaty pořádané Průzkumníkem. Oproti loňskému ročníku byla vyšší účast. Přijeli dokonce závodníci z pražské táborové osady Spartakovci.

Naši si opět nevedli špatně. Loňské celkové vítězství obhájila Zuzka. Celé klání ozdobil skvělým mimosoutěžním výkonem Slon - 20,1 s. Ale ani další se nenechali zahanbit: Tom - 22,0 s, Janinka 24,1 s.

Těšíme se tedy na další, již 3. ročník, který proběhne opět začátkem prosince 2001, a doufáme, že bude ještě úspěšnější.

Plavčíci

	závodník	klub	1. kolo	2. kolo	finále	čas
1.	Lucie Zinková	T. K. Průzkumník	1:16,1	0:48,1	1:44,5	0:48,1
2.	Eva Karbosická	T. K. Průzkumník	1:03,5	D	0:48,3	0:48,3
3.	Vápnó	T. K. Stopaři	0:54,2	0:51,2	0:48,6	0:48,6
4.	Áťa	T. K. Průzkumník	0:50,1	D	D	0:50,1
5.	Fred	T. K. Průzkumník	0:53,8	1:14,5	D	0:53,8
6.	Koko	T. K. Průzkumník	1:01,7	0:58,7	D	0:58,7
7.	Lucie Kratochvílová	T. K. Průzkumník	D	1:31,3	1:10,3	1:10,3
8.	Michaela Motyčková	T. K. Průzkumník	D	1:29,4	1:11,4	1:11,4
9.	Krtek	T. K. Průzkumník	D	1:37,3	1:17,2	1:17,2
10.	Štěpánka Jislová	T. O. Spartakovci Praha	D	1:18,7	D	1:18,7
11.	Barbora El Aminová	T. O. Spartakovci Praha	1:44,5	D	-	1:44,5
12.	Jiří Zelenka	T. O. Spartakovci Praha	D	D	-	D
12.	Myšák	T. K. Průzkumník	D	D	-	D
12.	Rybka	T. O. Spartakovci Praha	D	D	-	D

Lodníci

	závodník	klub	1. kolo	2. kolo	finále	čas
1.	Zuzka	T. K. Průzkumník	0:25,7	D	0:26,6	0:25,7
2.	Bětka	T. K. Průzkumník	0:42,4	0:31,0	0:38,7	0:31,0
3.	Tarpan	T. O. Spartakovci Praha	D	0:51,3	0:33,8	0:33,8
4.	Štrůdlík	T. O. Spartakovci Praha	D	0:34,0	D	0:34,0
5.	Záškrť	T. K. Průzkumník	D	0:43,8	0:56,2	0:43,8
6.	Kokos	T. K. Průzkumník	1:06,3	0:48,3	0:44,2	0:44,2
7.	Pavel Bleha	T. K. Oregon	1:00,1	D	0:50,9	0:50,9
8.	Pítrš	T. K. Oregon	0:52,8	D	D	0:52,8
9.	Lenka D.	T. K. Průzkumník	1:01,3	0:59,3	1:10,2	0:59,3
10.	Andy	T. K. Oregon	D	D	-	D
10.	Honza Ch.	T. K. Průzkumník	D	D	-	D
10.	Lucie Reitmaierová	T. K. Oregon	D	D	-	D

Kadeti

	závodník	klub	1. kolo	2. kolo	finále	čas
1.	Katka	T. K. Průzkumník	D	0:35,7	0:28,0	0:28,0
2.	Gazela	T. O. Spartakovci Praha	0:28,5	0:34,2	D	0:28,5
3.	Lasse	T. K. Průzkumník	0:30,5	0:32,8	0:30,3	0:30,3
4.	Honza	T. K. Průzkumník	D	0:41,2	0:31,7	0:31,7
5.	Boggy	T. K. Eridanus	D	0:34,3	0:32,1	0:32,1
6.	Klíště	T. O. Spartakovci Praha	0:34,2	D	0:33,0	0:33,0
7.	Míša R.	T. K. Průzkumník	0:40,7	0:33,6	D	0:33,6
8.	Verča	T. K. Průzkumník	0:35,8	0:39,8	0:33,6	0:33,6
9.	Komár	T. K. Stopaři	D	D	0:35,8	0:35,8
10.	Vlasta	T. K. Oregon	D	0:53,1	D	0:53,1
11.	Jan Hubáček	T. K. Oregon	D	0:55,6	1:10,8	0:55,6
12.	Úfoun	T. K. Eridanus	1:27,8	0:57,0	D	0:57,0

Mořští vlcí

	závodník	klub	1. kolo	2. kolo	finále	čas
1.	Sysel	T. K. Průzkumník	D	0:26,3	D	0:26,3
2.	Mejla	T. K. Stopaři	0:29,0	D	0:42,5	0:29,0
3.	Ještěr	T. K. Průzkumník	D	0:33,9	0:34,8	0:33,9
4.	Ještěrka	T. K. Průzkumník	0:33,9	0:41,5	0:38,9	0:33,9
5.	Uhlík	T. O. Spartakovci Praha	D	D	0:34,4	0:34,4
6.	Hamdy	T. O. Spartakovci Praha	D	D	0:37,1	0:37,1
7.	Čerwuiš	T. K. Oregon	0:56,0	D	0:53,2	0:53,2
8.	Dzin	T. O. Spartakovci Praha	D	D	D	D
*	Slon	T. K. Průzkumník	0:21,9	0:20,1	0:22,0	0:20,1
*	Tom	T. K. Průzkumník	0:22,0	0:23,5	0:24,3	0:22,0
*	Janinka	T. K. Průzkumník	D	0:25,0	0:24,1	0:24,1
*	Blond'ák	T. K. Průzkumník	D	0:26,9	D	0:26,9
*	Lucie	T. K. Průzkumník	0:35,2	0:35,4	0:35,8	0:35,2
*	Sláva	T. K. Průzkumník	0:43,8	0:35,6	0:46,4	0:35,6

* mimo soutěž (rozhodčí a pořadatelé)

V ŘÍŠI LOUTEK

První výprava školního roku 2000 / 2001 se konala v pátek a sobotu 14. a 15. září. Organizaci měly na starosti Sysel a Martina. Trochu neobvyklé ukončení již v sobotu bylo kvůli Martině, která v neděli odjízďela zařídít si kolej do svého nového působiště, do Ostravy. Vzhledem k vývoji počasí se to ukázalo jako šťastné řešení. Bohužel Sysel se nakonec nemohl výpravy zúčastnit díky svému nemocnému kolenu. Tíha organizace tak zbyla na Martině.

Sraz na nádraží byl v pátek v 16:20. Martina se přihnala s pěti-minutovým zpožděním, zatímco značně nervózní Blondák vysvětloval rodičům, že nezná všechny podrobnosti, protože výpravu neorganizuje. Všechno je ale v pořádku a Průzkumníci za chvíli odjíždějí vlakem do Pardubic a odtud do Slatiňan. Za povšimnutí stojí fakt, že je zde 16 dětí, ale nejstarší družinu Myšky reprezentuje pouze Jeník (což je navíc bývalé Lvíče). Nejmladší účastníci je čerstvý prvňáček Bára, která už je ale ostřílená a zkušená Průzkumnice.

Cesta vlakem proběhla bez problémů. Nestalo se tedy to, co před pěti lety na Šédově výpravě, kdy Průzkumníci nenašli v Pardubicích včas vlak a ten jim ujel. Tentokrát šlo všechno hladce, jen někteří projevují údiv nad tím, že vlak z Pardubic do Rosic couvá (vlak navádí průvodčí z posledního vagónu vysílačkou), aby pak vyrazil do Chrudimi už normálně lokomotivou napřed.

Ve Slatiňanech Průzkumníci vystupují a vydávají se do zámecké zahrady. Cestou dochází k zajímavé situaci. Martina zavádí omylem Průzkumníky do slepé uličky, která zničehonic končí na dvoře jednoho domu. Naštěstí ale není nutné se vracet, stačí otevřít branku a jste zase na ulici.

„To jsme si to zkrátili,“ prohlašuje Martina klidně, ale vzápětí přiznává, že při přípravě výpravy se System šly někdy jinudy.

Ostatní nechápavě koukají, kudy to vlastně

prošli. Tom je ale spokojený, protože si ve dvoře může napumpovat u pumpy pitnou vodu.

Zámecká zahrada všechny nadchla svou krásou. Nejradši by se ubytovali tady.

„Sem půjdeme někdy na rande,“ domlouvají se Janinka a Katka.

Průzkumníci vycházejí ze zahrady okolo prázdných ohrad kladrubských vraníků. Je už pozdě a koníci zřejmě odpočívají ve stájích. Průzkumníci se dostávají až ke Kočičímu hrádku, což je zajímavá stavba. Je to vlastně několikametrový model hradu, který vznikl někdy kolem roku 1898 a sloužil jako hračka zámeckých dětí. Teď po více než 100 letech jej dobývají Průzkumníci. Hrad nájezd přežil, zejména proto, že jeho hradby lze snadno přelézt, a tak při dobývání není třeba nic bourat.

„A ven musí všichni bránou!“ prohlašuje Káťa a protahuje se ven.

Brána je dost úzká, ale naštěstí poměrně vysoká, takže někteří se soukají ven bokem. Blondáka, který v bráně na chvíli uvízl, trápí někteří takykamarádi tím, že mu zuli boty a lechtají ho na chodidlech.

Nikomu se odtud nechce, ale bude se stmívat a je potřeba si najít místo na nocleh. Průzkumníci se usazují v lese nad Monakem (místní hostinec). Připravují si ležení, staví stan a přístřešek pro nejmenší. Krtek dává průchod své přirozenosti a hrabe si

noru. Když mu Šéd'a vysvětlil, že jak si ustele, tak si lehne, zase ji zahrabal.

„Teď ležím na absolutní rovině,“ hodnotí Tom výsledek své ženijní práce.

„Já taky,“ nechce zůstat Krtek pozadu. „Ale trochu hrbolatý,“ připouští.

Kdo chce, vaří si na lihovém vařiči teplou večeři. Prostě idylka. Jen kdyby ty děti tolik nekřičely.

V noci vychází měsíc a výrazně se ochlazuje. Uprostřed noci dochází k nepříjemné události. Záškrť si pozvracel spacák. Pravděpodobným důvodem bylo, že testoval, jestli jsou ty kaštiny opravdu jedlé, jak někdo tvrdil. Netušil však, že ani jedlé kaštiny se nejí syrové. Káťa tedy půjčila svůj péřák Píďě (Záškrť je alergický na peří) a Píďa svůj spacák Záškrťovi. Káťa se zahřívá v jednom spacáku s Janinkou.

Ráno se probouzejí poměrně brzo. Občas zafouká vítr, ale obávaný déšť se zatím neblíží. Po obloze se honí mraky, sem tam vykoukne sluníčko. Průzkumníci snídají. Záškrť je zelený jak sedma a drží dietu. Po snídání se všichni sbalili a vydávají se na cestu k rybníčkům.

Zde je zahájena horolezecká výprava na Zabítý kopec. Všichni se chytají lana ze svázaných uzlovaček a lezou nahoru průsekem, pak po cestě. Být to opravdový horolezecký vý-

Kočičí hrádek a jeho dobyvatelé

Horolezecká výprava - vede Martina, uzavírá Tom

Krtek v říši loutek

stup, tak nevyšel nikdo, protože se každou chvíli někdo pustil lana a nakonec Martina, která „lezla“ první, pustila všechny. Teď už delší dobu lezou po rovině a moc se jim to nezdá. Vrchol nikde.

„Z kopce nelezou,“ brání se Šedá. „Žádný kopec tady není. Někdo ho zabil.“

Svérázný způsob bojkotu zvolil Tom, který přivázal zadní konec lana ke stromu a odmítal nějakou dobu pokračovat dál.

Martina nakonec určuje vrchol

u jednoho rozcestí a horolezení končí. Pak se Průzkumníci vracejí k rybníkům a zde obědvají. Záškrť si ordinuje spací dietu. Někteří se vydávají na průzkum zdejší vojenské střelnice. Podařilo se jim vyplašit jednu dvojici, která si bláhově myslela, že zde bude mít trochu soukromí. Smůla.

Průzkumníci pokračují do Chrudimi do Muzea loutek. Hned na kraji Chrudimi se nechali napálit, když důvěřivě uposlechli směrovku ukazující směr k Muzeu loutek a odbočili

podle ní. Po kilometrovém putování sídlištěm se Blondák začal bouřit. Ukázalo se, že směrovka byla určená pro auta a naváděla je na objezdovou trasu, aby nejezdila přes centrum. Některý domoedec ochotně poradil a Průzkumníci se podél řeky dostali do centra. Po několika kličkách a nábližkách to už specialista na zkratky Blondák nevydržel a vyrazil do spleti uliček na vlastní pěst. Mezitím se Tom ještě jednou zeptal a netrvalo dlouho a Průzkumníci byli u muzea. Blondák jim už šel naproti:

„Tak kde jste?“

Následovala prohlídka muzea. I když zde nebyl průvodce, loutky různých provedení a velikostí všechny zaujaly. Největší úspěch ale měla herna, kde si každý mohl zkusit loutkové divadlo zahrát. Například takový kašpárek v Krtkově podání, to byla pro znalce opravdová lahůdka.

Mezitím venku začalo pršet. Očekávaná studená fronta dorazila. Průzkumníci se schovávají před deštěm pod podloubím na náměstí.

Po hodině přestává pršet, a tak odcházejí na nádraží. Cesta je opět klikatá a plná tajemných zákoutí.

„Sakra, sídliště,“ ozval se Blondák, když se opět vnořili mezi paneláky.

„Jen klid, tady to znám,“ tvrdila Martina, ale nezdálo se, že by jí všichni věřili.

Ukázalo se však, že tentokrát měla pravdu a cestu k nádraží našla bez problémů. Zbývalo už jen počkat na vlak a odjet do Kolína.

DOBŘE UTAJENÝ LOM

15. ročník akce Návrat

(vypráví Šéd'a)

15. ročník akce Návrat se konal ze soboty na neděli 7. - 8. října. Sraz je už v 17:00. Finanční požadavky jsou stejné jako loni, 30 Kč na naftu, 50 Kč pro případ ztroskotání. Vzhledem k tomu, že pohonné hmoty od loňska silně podražily, lze předpokládat, že za tuto cenu se daleko nedostaneme. Padají sice různé dohady o cíli akce, ale ukazují se nakonec jako mylné.

Schází se nás celkem 17. K dispozici jsou dvě avie, a tak Marian rozhoduje, že avia s Čertem a Starostou naloží batohy se spacáky a odjede přímo do cíle založit tábor. Výsadky rozveze Kosa s Marianem a System. Sysel je dva týdny po operaci kolena, a proto bude tentokrát navigovat. Je tu 6 nováčků. Z našich řad Aleš a Lasse, Lucie si přivedla kamarádku z Prahy Zuzanu, kolínské gymnázium vyslalo dvě učitelky Danu a Inu a Eri reprezentuje Kůzle. Počet všech účastníků akce Návrat tak stoupl na 115. Úctyhodné číslo.

Marian chystá obálky, pak provádí školení nováčků. Pravidla jsou doplněna o nový prvek. Máme poslední rok 20. století, komunikační technologie vítězně táhnou světem. Z toho logicky vyplývá zákaz použití mobilních telefonů k dálkové navigaci. Není nic jednoduššího, než zavolat někomu domů, aby se podíval do mapy. O tom se nám před patnácti lety ani nesnilo. Teď nedávno jsem slyšel, že Američané přestali kódovat signál pro přesné určení polohy (systém GPS). Přesnost tak stoupla na desítky metrů (možná míň). Za chvíli budeme muset na Návratu zakázat elektronické zápisníky s družicovou navigací.

Po 18. hodině se skládáme do avie a vydáváme se na cestu. Strašíme nováčky vyprávěním různých historek z předchozích Návratů a čekáme, co nám Kosa letos vyvede. Už si chystáme žaludky na oblíbený koloč na kruhovém objezdu, ale Kosa tentokrát volí variantu kličkování uličkami a kruhákem jen projede. Ti, kdo se snaží sledovat cestu, jsou zmateni jako obvykle, ale brzo získávají záchytný bod. Podjezd, zatáčka vpravo, zatáčka vlevo, železniční

přejezd - neklamná znamení, že avia právě minula Kutnou Horu a míří na Čáslav. Železniční přejezdy na Kalabousku a v Čáslavi to potvrzují.

V Čáslavi Kosa zajel do ČSAD natankovat. Zde strávili asi půl hodiny, protože nemohl najít klíče od nádrže. Po různých úvahách, jak se do nádrže dostat, se podařilo klíče najít. Potom Kosa všem vypálil rybník. Vyjel z Čáslavi zpátky na Kolín, u Kalabousku přešel železniční přejezd a za ním odbočil na právě otevřený obchvat Čáslavi, o kterém ještě nikdo nevěděl, že už je v provozu. V kabině je veselo, chvílemi až moc a Marian si chystá obálky na výsadky. Zato na korbě už jsou všichni naštvaní, že to trvá tak dlouho.

19:55 - Konečně první výsadek.

„Novomanželé, čeká vás svačební cesta,“ hlásí Marian.

Všem je jasné, že do akce vyrazí Lenka a Mejla, kteří mají právě týden po svatbě. Avie odjíždí a oni otevírají zprávu.

Byli jste vysazeni na Českomoravské vrchovině.

Vaším cílem je lom nazývaný BORECKÁ SKALKA.

Nalézá se mezi obcemi BOREK a KRABOROVICE.

Opsaný desetikilometrový okruh prochází zhruba městy Golčův Jeníkov, Chotěboř a Třemošnice.

No a to by mohlo stačit.

Přístup k lomu je ze státní silnice mezi Borkem

a Kraborovicemi po šotolinové cestě asi 150 m od ní.

NESCHÁZEJTE Z CESTY. LOM SI PROHLÉDNETE RÁNO.

Pokud možno přicházejte z tohoto směru!

Lom není celý oplocen a zkratky přes les či pole by mohly mít špatné konce.

Šťastnou cestu přeji

Čert Kosa Starosta Marian

Počasí je mizerné, neustále mrholí, občas se rozprší víc. Lenka s Mejlou se po chvílce prvních manželských rozepří (opravdu prvních?) vydávají za avii. Ta se

však po několika minutách vrací a nastává další dilema, zda cesta není slepá. Nakonec pokračují dále.

20:20 - Lenka a Mejla jsou v Biskupicích. Nacházejí autobusovou zastávku. Vzápětí se z budky vynoří osamělý muž a velice ochotně se dotazuje, kam se potřebují dostat. Současně jim sděluje, že dneska už nic nikam nepojede. Pán se pokouší o konverzaci marně, protože Lenka a Mejla se drží pravidel a dělají mrtvé brouky. Nakonec pán zdrcen neúspěchem mizí ve tmě. Autobusová zastávka nic zajímavého neobsahuje, a tak pokračují dál.

20:25 - Nikdo nechápe, proč to trvá tak dlouho. Od předchozího výsadku uběhlo už půl hodiny a teprve teď je tu výsadek druhý. Že by bloudění?

Na cestu se vydávají Dana a Ina. Ještě odpoledne prošly školením Inina manžela, který je učil, jak v totální tmě trefit do civilizace.

„Nejvíc randálu dělá vždycky kravín.“

Po tomto školení obě málem vzdaly účast, ale manžel je vysadil před klubovnou a rychle odjel. Teď jsou uprostřed tmy a nastupuje prvotní panika nezbytně doprovázená životně důležitými otázkami typu: Kde to ksakru jsme? Kam to krucinál jdeme? Kde je kravín?! Panika posléze částečně ustupuje, protože je dále (podle Danina odhadu asi 1 km) jsou vidět světla. Optimismus kalí jenom Inino zjištění, že manželem deklarovaná impregnovaná kapuca to s tou nepromokavostí asi nebude myslet zas až tak vážně. Mají ale celkem slušné zásoby jídla, takže aspoň vysilením, hladu, natož podvýživou nezemřou. Aspoň jedna opravdu pozitivní zpráva.

20:45 - Třetí výsadek tvoří Lucie a Zuzana. Okolo pole, občas les, světlo nikde, a hlavně spousta mlhy a jemného deště, který vítr žene do tváří. Po krátké poradě se vydávají směrem, ze kterého při-

jela avie.

Procházejí strašidelně tmavým lesem, všude tma, drbou a vtom proti nim vyběhlo cosi ze tmy lesa, rozeběhlo se to přímo na ně. Obě stojí jak přibyté a řvou sborem. Zvíře se asi 1,5 m od nich zastavilo a uteklo zpátky do lesa.

20:48 - Dana a Ina se pomalu ale jistě došly do Golčova Jeníkova. Danin odhad jednoho kilometru se ukazuje správným. Na autobusové zastávce je jim už hej - vesnice Kraborovice je tu uvedena, takže už si věří, že dojdou a v klidu začínají devastovat kalorické zásoby.

21:00 - Lenka a Mejla přišli do Ronova nad Doubravou a pokračují do Třemošnice. Hustě prší.

21:05 - Další výsadek. Na řadě je Aleš a já. Jsme vysazeni přímo na křižovatce, takže směrovky si musíme nejdříve oběhat. Na druhou stranu si ale můžeme vybrat. Směrovky ukazují do tří směrů - Habry, Golčův Jeníkov, Leština u Světlé. Hvězdy sice nejsou vidět, ale fouká studený vítr, takže lze předpokládat, že fouká od severozápadu. Avie přijela od Leštiny a pokračovala na Habry. Protože v okolí Habrů to neznám, kdežto u Golčova Jeníkova jakž takž, volíme nakonec směr na Golčův Jeníkov. Koneckonců pokud se avia pohybuje po obvodu kruhu, je potřeba zamířit dovnitř. Aleš živě souhlasí, především ale proto, že sám vůbec netuší, kde je.

21:10 - Pátý výsadek následuje tentokrát brzy a je to Káťa a Slon. Jsou vysazeni na silnici uprostřed polí. Vyrážejí za avii, nikoliv proto, že by mohla jet k cíli, ale proto, že to je z kopce. Sami sebe trápí a přesvědčují se, že na otevření obálky je stále dost času po zorientování.

21:15 - Dana a Ina došli na náměstí v Golčově Jeníkově. Ina si raději omotává čelovku kolem zápěstí, protože nechce vzbuzovat nežádoucí pozornost domorodého obyvatelstva, no prostě nechce vypadat jak zbloudilý horník z Ostravska. Na mapě na náměstí si ujasňují směr a opět svačinka. Pořád mrholí.

-Lucie a Zuzana jsou na nádraží ve Vlkanči a z železniční

mapy zjišťují, že jsou mimo vyznačený trojúhelník. Vybírají tedy nový směr. Snad bude lepší.

21:23 - Chrtníč. Vcelku nezajímavá vesnice. Není tu žádná křižovatka, takže jí procházíme a pokračujeme dál. Jména Borek a Kraborovice mi něco připomínají. Nakonec si vzpomínám. Na prvním ročníku Návratu mě u Borku vysadili s Dodem. Pak jsme šli do Vilémova a ten je nedaleko Golčova Jeníkova, to znám z několika výprav. Trasa je tedy víceméně jasná, i když možná není nejkratší. Alešovi to ale nevádí, hlavně když nebude příliš dlouho bloudit.

21:30 - Vysazeny jsou Šárka a Janinka nedaleko Kněže. Po přečtení dopisu si byly skoro jisté, jak to v cíli vypadá, protože Janinka tam asi před pěti lety byla s Lucií a Ančou na víkend na kolech. I Šárka tam byla, dokonce letos, když jeli ze zdravotnického školení v Českovovicích. Jenže kámen úrazu je v tom, jak se tam dostat. Obě věděly jen to, že je to někde u Golčova Jeníkova.

V Kněži je jízdní řád autobusu, kde je jeden ze tří záchytných bodů - Chotěboř. Vydaly se tedy tímto směrem.

21:40 - Martina a Tom jsou vysazeni. Počasí je stále nevlídné, mrholí, ale aspoň není zima. Věnují poslední pohled zadním světlům výsadekové avie a následuje rozbor situace. Kde je Chotěboř, Golčův Jeníkov a Třemošnice vědí, ale kde jsou oni? K nejbližším světlům vyrážejí přes pole. Tomovi se jde po oranici v kanádech dobře, ovšem Martině se náhodou vyzula polobotka a ona udělala setrvačností ještě dva kroky.

-Káťa a Slon přicházejí na první větší křižovatku, otvírají obálku a zjišťují, kam mají jít. Tedy spíše jen čtou, protože vůbec netuší, kde by se mohl lom nalézat. Na křižovatce odbočují vlevo. Doprava je to na Havlíčkův Brod.

21:45 - Kobylí Hlava je vesnička patřící pod Golčův Jeníkov, ale jinak kolem dokola je pustina. Pokračujeme dál nekonečným lesem.

-Lenka a Mejla jsou v Třemošnici na autobusovém nádraží. Nad pozdní večerí v autobusové čekárně debatují o dalším postu-

pu. Na nohy nalepují první náplast. Po večerí se vydávají na cestu směrem na Běstvinu.

21:55 - Poslední výsadek tvoří Sláva, Lasse a Kůzle. Jsou vysazeni kousek od hřbitova. Sláva se chce nejdřív jít někoho zeptat, kde jsou, ale pak si uvědomil, že se zeptat nesmí. Ale oni by s ním domorodci asi stejně nemluvíli. Měli štěstí, že u hřbitovů jsou autobusové zastávky, aby se babičky nemusely k hrobům plahočit pěšky. Po zkonstatování jízdního řádu se znalostmi zeměpisu naše trojice zkonstatovala, že stejně netuší, kde jsou, a tak prostě vyrazili k nejbližšímu světélku.

21:56 - Káťa a Slon došli do Habrů. Hned na kraji vesnice je velká drůbežárna. Podle ukazatelů si můžou vybrat mezi Golčovým Jeníkovem a Chotěboř. Vybírají Golčův Jeníkov, protože je to blíž.

22:00 - Lucie a Zuzana jsou v Kozohlodech a pokračují na Golčův Jeníkov.

-Šárka a Janinka jsou v Tisu. V telefonní budce našly v seznamu útržky mapy východních Čech, ale zrovna tahle oblast chybí. Pokračují dál na Chotěboř. Janinka má prasklou botu a v ní mokro.

22:04 - Martina a Tom jsou v Kamení. Už tedy vědí, kde jsou. Tom vyrábí plánec a přemýšlí, jak se šikovně dostat do Borku. Nakonec se spoléhá na svůj instinkt a vede Martinu přes pole pod azimutem Borek. Všechna světla najednou zmizela a oni se ocitají uprostřed absolutní mlhy. Jako by je někdo ponořil do sudu s mlékem. Tam se orientuje špatně, naštěstí vypomáhají dráty vysokého napětí.

22:05 - První vesnice, na kterou Sláva, Lasse a Kůzle narazili, byl Čachotín. Tady zjistili, že se odsud jinam než do Chotěboře stejně nedostanou, a tak tím směrem vyrazili.

22:26 - Kdybychom poslouchali dopravní značky, tak bychom se do Golčova Jeníkova hned tak nedostali, protože jsme před chvílí minuli zákaz vjezdu. Na kraji města je rozestavěný obchvat, takže s autem se tam nedostanete, i když zrovna na staveništi nás jedno auto minulo. Takže správ-

nější je spíš říct, že s autem se tam nesmí, ale projet se dá. Jsme tedy v Golčově Jeníkově. Ani se tu moc nezdržujeme a pokračujeme na Vilémov. Začíná mě nepříjemně dřít malíček levé nohy, ale zevnitř, mezi prsty. Asi písek v botě.

22:30 - Dana a Ina procházejí Vilémovem. Nijak je to tady nezaujalo, dokonce místní diskotéka zůstala nepovšimnuta. Dana začíná vysvětlovat Ině, co je to vlastně šotolina. Pomáhá si ale přitom rukama, což se ukazuje jako značně nepraktické, protože je tady naprostá tma. Nicméně stačily dvě minuty a Ina to pochopila.

-Lucie a Zuzana jsou v Římovicích. Lucie je stále víc přesvědčena, že ví přesně, kam jdou, ale najisto trefí pouze z Golčova Jeníkova. Ten už není daleko.

22:33 - Sláva, Lasse a Kůzle došli do Rozsochatce. Tady to začalo vypadat optimističtěji, mimo autobusové zastávky tudy vedou i koleje. Lasse ihned vyráží prozkoumat zastávku. Posvítí dovnitř přímo na pár, který asi už nebavila probíhající diskotéka a raději si šli uživat jinam. Lasse se nezapomene ničeho a ihned studuje jízdní řád a ponouká nás, ať se jdeme taky podívat. Není jasné, jestli na řád nebo na ten páreček. Jízdní řád byl stejný jako ty ostatní, směr Chotěboř zůstává. Vydali se hledat vlakovou zastávku, tu ale nenašli, a tak se vrátili zpět. Lassemu to nedá a jde se znovu podívat na jízdní řád, no na řád. Páreček tam ještě byl.

22:45 - Po tři čtvrtě hodinové chůzi po silnici první třídy, kde jezdí jedno auto za druhým, to přestává Kát'u a Slona bavit. Na křižovatce s ukazateli Frýdnava, Rybníček odhadují, že na Rybníček, by to mohlo být správně. Hlavně sám název se jim moc líbí. Plánují velký piknik. Letošní akci po stránce jídla vůbec nepodcenili a Návrat zahájili velkým nákupem v Delvitě. Prší čím dál víc.

-Šárka a Janinka přišly k hlavní silnici. Nikde žádné ukazatele. Házejí si tedy žetonem z nákupního vozíku. Padá doleva, ale stále jsou pochybnosti. Šárka vytahuje dvoukorunu. Panna Chotěboř, orel Golčův Jeníkov. Dvoukoruna určuje Golčův Jení-

kov, potíží je ale v tom, kudy to je. Vydávají se doprava v domnění, že jdou do Golčova Jeníkova. Ve skutečnosti však jdou na opačnou stranu na Havlíčkův Brod.

23:00 - Lucie a Zuzana na náměstí v Golčově Jeníkově z mapy zjišťují, že tušení o lomu za Jeníkovem bylo správné, teď už jdou na jisto.

-Lenka a Mejla jsou v Běstvině, kde právě hodiny odbijejí 23 hodin. Veřejné osvětlení zhasíná a rázem je tma jak v pytli. Pokračují na Spačice.

23:10 - Dana a Ina nacházejí šotolinu a podle Marianova popisu pátrají po lomu.

23:13 - Dorazili jsme do Vilémova. Míjíme odbočku do Habrů. Podle kilometráže jsme si přidali asi 1, možná 2 km. Ale taky jsme se mohli ztratit. Na náměstí je rušno, diskotéka duní. My ale pokračujeme dál na Chotěboř. To už víme z jízdního řádu autobusu.

23:20 - Martina a Tom se dostali do Veselého. Původně sice chtěli jít podle azimutu, ale za těchto podmínek... Co teď? Tady být nechtěli. S pomocí jízdního řádu volí směr Chotěboř. Za chvíli procházejí Sedletínem, který navazuje hned na Veselou. Oni ale moc veselí nejsou, protože to zakufrování jim vůbec nepomohlo.

23:25 - Šárka a Janinka potkali po dlouhé době první směrovku. Skuhrov doprava, rovně Havlíčkův Brod. To už jim je jasné, že jdou špatně. Řeší to tak, že na první odbočce jdou doleva, i když netuší, kam vede.

23:31 - Dana a Ina jsou v cíli.

23:35 - Kát'a a Slon jsou v Rybníčku. Následuje piknik a malý odpočinek. Děšť přechází v mrholení a oni pokračují dále na Jakubovice. Zanedlouho usedají do překrásné dřevěné autobusové zastávky. Ta prostě nemá chybu. Byla by věčná škoda nepsat něco z těch svých dobrot i zde. Nezůstalo jen u jedné.

23:42 - Lasse o Chotěboři říkal, že je to velkoměsto, ale když tam Sláva, Lasse a Kůzle dorazili, nevydala větší než Kutná Hora. Bohužel směrem na Chotěboř to bylo do kopce a trojici už začaly bolet nohy. V Chotěboři na náměstí se posilnili a Lasse neustále povykoval na kolemjdoucí dívky.

Sláva a Kůzle se dohadují, jestli je Lasse doopravdy hodně opilý nebo, jak řekl Kůzle, „nadrženéj jak stepní koza“. Z Chotěboře už věděli, kam jít, a vyrazili směrem Nová Ves a Borek. Už je začaly notně bolet nohy a tempo bylo jen tak rychlé, aby moc nezsmokli.

23:45 - Je mi divné, že už dlouho nebyla žádná vesnice. Jen jsem to řekl nahlas, ze tmy se vylouply stíny stavení. Jsme v Točicích a je tu tma jak v pytli.

23:53 - Kraborovice jsou jen o kousek dál. Na konci vesnice je šotolinová odbočka vlevo. Pro jistotu ji zkusíme, ale vede někde mezi domy. V popisu se píše, že to má být mezi Kraborovicemi a Borkem a tohle je moc blízko. Jdeme tedy dál.

0:00 - Šárka a Janinka jsou v Olešné a nic jim to neříká. Ve vesnici je poměrně rušno, asi nějaká diskotéka. Janince se blíž moc nechce, ale když v telefonní budce zahlédl telefonní seznam, dala se dokonce do běhu. Mapa východních Čech je pryč. Že by tu už byl někdo od nás? Vytrhly si tedy aspoň slepé mapky telefonních obvodů Chotěboř a Golčův Jeníkov (pouze vesnice bez silnic a navíc každá v jiném měřítku). pokračují tedy dál po hlavní silnici, aspoň si to myslí, protože ukazatele tu nikde nejsou (zajímavý úkaz, už to trvá nějak dost dlouho).

-Lenka a Mejla na křižovatce před Borkem zahybají vpravo na Kraborovice a intenzivně hledají šotolinovou odbočku. Baterkou pročešávají krajnici a za chvíli odbočku mají. Teď jen jestli je to ta pravá.

-Martina a Tom jsou na křižovatce. Ukazatel ukazuje Habry 9 km. Tak tam ne. Pokračují směrem na Chotěboř, ta je vzdálená 7 km. po chvíli je tu další vesnice - Jilem. To je ale pěkná díra s telefonní budkou a hlavně bez pořádné odbočky na Borek. Následující Hutě jakbysmet.

0:10 - Je po půlnoci, ale v kulturáku ve Vilémově to stále žije, diskotéka je v plném proudu a Lucie se Zuzanou uvažují, že by si šly ztratit. Návrat vítězí, a tak smělu mají vyrušení milenci na autobusové zastávce.

-Pořád jdeme po silnici a ni-

kde žádná rozumná odbočka. Začínáme být nervózní. Proti nám náhle blikne slabé světlo. Že by baterka?

„To byl odraz světla auta,“ tvrdí Aleš.

Já si ale pořád myslím, že tam někdo byl. Baterka se už neobjevuje. Buď jsem měl halucinace, nebo dotyčný cestu našel a odešel po ní. Hledáme o to intenzivněji. Prošmejďme několik sjezdů na pole, ale nikde šotolina, jen bahno. Najednou Aleš řekl:

„Tady je něco.“

A opravdu. Nenápadná odbočka ze silnice, málem bych ji přehlédl. Jdeme po šotolině a najednou jsme doslova v louži. Cesta zmizela, kolem nás je snad celé parkoviště. Šotolina všude kam dohlédneme občas přerušena dost hlubokými loužemi. Do jedné jsme už šlápli, takže máme mokro i v botech. Našli jsme nějakou cestu vycházející z tohoto plácku. Ta nás přivedla až na kraj skály. Pod námi v hlubině svítí světla a my víme, že jsme u cíle. Jen se tam dostat. Tudy to ale nepůjde. Šotolina končí a jsme na poli. Vracíme se zpátky a hledáme jinde.

0:15 - To, co jsem zahlédl, nebyla halucinace, ale baterka Lenky a Mejly, kteří právě po krátkém zaváhání dorážejí do cíle. Marian je posílá pro pamětní kartičky a nabádá je, ať nikam nespádnou.

0:26 - Slyšíme rachocení dveří Čertovy avie. Už to musí být kousek. Tím směrem vybíhá menším příčným valem a rigolem přehrazená cesta. Jdeme po ní a šotolina pokračuje. Za chvíli vidíme postavy u ohně, stany a avie. Je to sice víc než 150 m od silnice, ale jsme v cíli.

Marian nás posílá pro pamětní kartičky do lomu. Jdeme tedy tam. Zde je světelná stezka, to jsou ta světla, co jsme viděli shora. Plahočíme se po úbočí skal, co chvíli nám ujede noha, ale všude okolo je tma. Na konci jsme našli u svíčky pamětní kartičky. Když jsme pak viděli ve dne, kudy jsme šli, řekli jsme Marianovi, že nemá rozum. Pod námi byl několikametrový sráz a jezero.

0:30 - Šárka a Janinka jsou v Horní Krupě a svačí za pochodu. Podle ukazatele pokračují na Lysou.

0:50 - Rankov je pro Martinu a Toma poslední naděje, že nebudou muset až do Chotěboře. Odbočují vedlejší ulicí do pole, kudy je ještě chvíli doprovází pěšinka pro traktory, a nakonec i ta mizí v nenávratnu. Na poli, které jinak mají tak rádi, začíná trochu pofukovat a oni protahují krok. Po půlhodině cesty se dostávají na silnici od Nejepína. Je jim jasné, že Chotěboř je nemine. Další přespolní pokus si nechávají na jindy.

0:57 - Sláva, Lasse a Kůzle jsou v Nové Vsi u Chotěboře a vědí, že jdou dobře.

1:00 - Lucie a Zuzana zažívají před Kraborovicemi další hororovou příhodu. Někteří jedinci prostě katastrofy přitahují. Jdou si v klidu po silnici, když tu je minulo auto, které několik desítek metrů před nimi zastavilo. Zastavují se také a ve tmě čekají, co se bude dít. Auto se po chvílce otočilo a vyrazilo proti nim. Děvčata skáčou do pole a zalehávají k zemi. Posádka auta ještě jednou provádí nájezd, nakonec to ale vzdává, obě se stačily vždy včas před reflektory auta schovat. Jak je vidět, k tomu, aby byl člověk znásilněn, není potřeba diskotéky.

1:30 - Cesta do Lysé vede lesem, ještě k tomu mlha, takže není vidět na špičku nosu, natož aby se Šárka a Janinka viděly navzájem. Tma je i ve vesnici. Jdou stále rovně.

1:45 - Káťa a Slon přišli do Kláštera. Stále netuší, kde jsou a jen tak odhadují, že když bude nejhůř, nakonec se stejně do Golčova Jeníkova vrátí. Klášter je až nad očekávání velký. Jenže on už to není Klášter, ale Vilémov, to však Káťa a Slon nevědí. Jezdí zde 2 autobusové linky, ale ani na jedné není žádná ze dvou hledaných vesnic. Procházejí Vilémovem a na hlavní vyrazí směr Golčův Jeníkov. Berou to na jistotu.

1:47 - Lucie a Zuzana ještě vyplašené předchozím zážitkem přicházejí po šotolinové cestě k lomu, když tu vidí světlo. Zuzana odmítá pokračovat, ale Lucie ji přesvědčuje, že tohle nebude žádný uchyl, ale cílové tábořiště. Má pravdu, jsou opravdu v cíli.

2:14 - Sláva, Lasse a Kůzle se v Borku radují, že jsou u cíle. Jen

Lasse sýčkuje, že už měli zahnout a že jdou špatně.

2:15 - Šárka a Janinka jsou v Jilmu a vůbec netuší, jak se zde octly. Únava přináší myšlenky na ukončení akce, jenže v této zapadlé části Čech nikoho nestopnete. Nikde ani živáčka. Došly až na rozcestí na Sedletín a vracejí se zpět do Jilmu. V telefonní budce konečně nacházejí mapu východních Čech. Jenže hledané vesnice zde nejsou. Odcházejí na druhou stranu.

-Martina a Tom proklouzli nenápadně okrajovou částí Chotěboře a už míří po pohodlné hlavní silnici na Golčův Jeníkov. Je zajímavé, jak z člověka spadne to napětí nejistoty ze správného směru. Najednou všechny domněnky škrtná a prostě chce dorazit do cíle v jakémkoli čase. A potom už skoro v cíli se adrenalin stupňuje - co když ostatní měli problémy, co když přece jen nejsme ti poslední. Naděje zůstává až do konce.

2:26 - Sláva, Lasse a Kůzle dorazili do cíle.

2:40 - Asi po hodině cesty Káťa a Slon, kteří rozhodně už nikam nespíchají, zastavují a prohlíží si autobusový jízdní řád na zastávce u odbočky na Vrtěšice. S radostí zjišťují, že konečně vidí linku, na které jsou námi hledané vesnice. Chybíčka je v tom, že poslední hodinu šli přesně na druhou stranu. Tak tedy čelem vzad a zpátky do Vilémova.

3:20 - Káťa a Slon jsou opět ve Vilémově a trochu zklamání usedají do autobusové čekárny na hlavní silnici ve Vilémově. Stačilo, kdyby se před dvěma hodinami pořádně rozhlédli. Od místa, kde se předtím rozhodli jít směrem na Golčův Jeníkov, je dělí necelých 300 m. Nu což, to je osud. Další cesta je již jasná. Po autobusové trase do Vilémova a Kraborovic až k odbočce k hledanému lomu.

-Šárka a Janinka jsou v Rankově a podle mapky zjišťují, kde jsou. Jdou tedy do Chotěboře.

3:35 - Šárka a Janinka procházejí vesnicí s názvem Svinný. Cesta je záživná, každou chvíli vesnice, nicméně přemýšlejí o tom, že by z Chotěboře jely vlakem do Kolína.

3:50 - Cestu z Chotěboře už mají

Martina a Tom za sebou. Z průměrné sychravosti se stává férovy liják, a tak radši ani nesvítí, aby neviděli, kolik vody po nich teče. Teď je tu ale konečně Borek a je tedy třeba zbystřit pozornost. Martina nachází cestu k lomu a cíl je na dosah ruky.

4:00 - Šárka a Janinka jsou v Chotěboři a bojují samy se sebou, jestli mají skončit nebo ne. Nakonec vyhrává soutěžní duch. Jdou dál a škodolibě doufají, že Káťa a Slon jsou také ještě na cestě. V tom se sice nemylí, ale ony to mají přece jen o něco dál.

Chotěboř je překvapivě velké a rušné město. Jenom není jasné, jestli trousící se jednotlivci jdou z flámu nebo na ranní směnu někam do kolbenky. Na náměstí je turistická mapa a teď už je všechno jasné.

4:05 - V cíli se objevili Martina a Tom. Čas není žádná sláva, ale poslední určitě nebudou.

4:10 - Káťa a Slon pořádají poslední piknik. Zastavují se v poslední autobusové zastávce ve Vilémově. Člověk by neřekl, že zde bude tolik zastávek. Ačkoliv jim toho ještě spousta zbývá, jsou plní až k prasknutí. Pomalou chůzí vyrážejí do Kraborovic a dále již podle popisu k cíli.

5:20 - Šárka a Janinka jsou v Nové Vsi u Chotěboře a únava je čím dál větší, hlavně nohy bolí už od kyčlí až po palečky. Rozednívá se, takže mohou schovat baterky.

U odbočky vlevo Janinka přesevředčuje Šárku, aby se tam šly podívat, že jí to připomíná příjezd k lomu.

„Jdi si sama, já na tebe počkám, na mapě v Chotěboři byl lom nakreslený až za Borkem,“ oponuje Šárka.

Janinka to vzdává a pokračují dál.

„Ksakra, kde už jsou ty baráky, ta blbá vesnice!“ nadávají.

Bolest nohou už je tak velká, že se každou chvíli zastavují.

5:25 - Káťa a Slon v klidu dorazili do cíle. Celkem vzato mají za sebou hezkou noční procházku. Mohli jít možná rychleji, ale jak říká Slon, lom není zajíc, ten neuteče.

6:45 - „Už nemůžu. Pomoc!“

Šárka mele z posledního. Janinka ji utěšuje, že lom je blíž k Borku než ke Kraborovicím.

Konečně Borek. Cíl je neda-leko a jeho vidina jim dodává sílu pokračovat. Už je světlo.

7:01 - Šárka a Janinka jsou v cíli. Koukají okýnkem do Kosovy avie, jestli tam někdo nespí. Asi Kosu vylekaly. Vystrčil hlavu a řekl:

„Jděte dolů a doleva a přines-te ty papírky.“

A zase si lehl. Děvčata jdou podle návodu do lomu, po cestě míjí fóliák, ale domnívají se, že je to někdo cizí. V lomu sebraly svíčku a louč, ale nic jiného nenašly. Už je světlo a stezka není

osvětlená. Vrátily se tedy zpět po cestě a mrkly ze zvědavosti do fóliáku. K jejich překvapení na ně vykoukl Marian. To už se začali trousit další, takže na spánek nedošlo. Až jindy.

Je ráno. Někteří už jsou vzhůru a hřejí se u ohně. Janinka má namrzlou nohu, protože ji měla díky prasklé podrážce celou noc v mokru. Moc pěkně to nevypadá. Martina si suší kalhoty. Díky Tomovým výsádkům do pole je má špinavé jak čuně.

Ti, kdo mají ještě nohy, se jdou podívat za světla na lom. Stojí to za to. Přijíždí auto. Jsou to potápěči, kteří sem jdou skládat nějaké zkoušky. Vůbec jim to nezávidím. Je poměrně chladno a voda určitě teplá nebude. Oni samozřejmě mají neopren, ale stejně. Chvilí čekáme, jestli je uvidíme v akci, ale jim to dlouho trvá. To už se zvedá Čert, že bude muset jet. Jdeme taky. Potápěči se teprve převlékají.

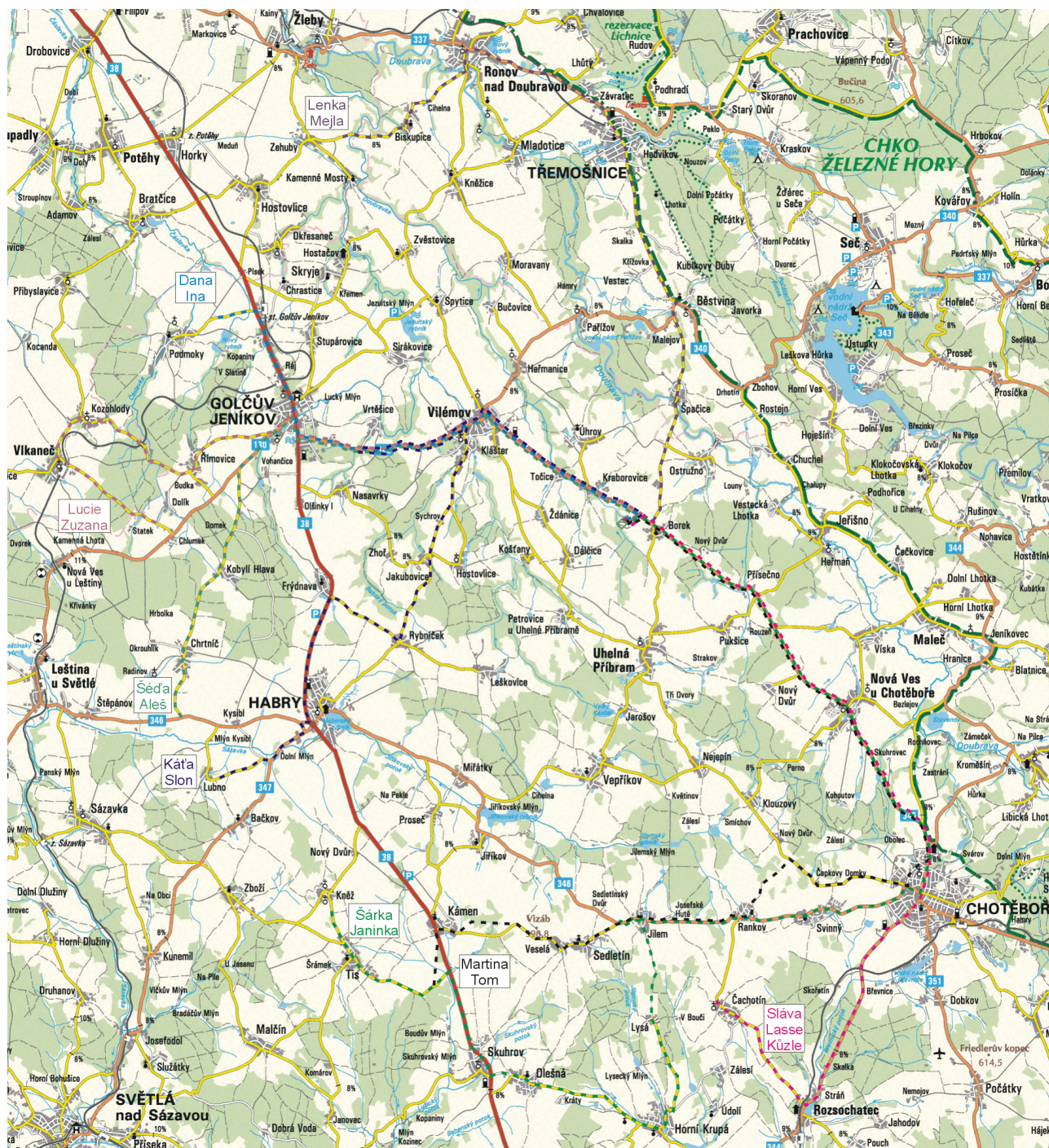
„Oni jsou v tom neoprenu oblečený,“ konstatuje překvapeně a taky trochu zklamaně Marian při pohledu na mladou potápěčku.

Následuje skupinové foto, nástup do obou aví a odjezd. 15. ročník akce Návrat se uzavírá. Jaký byl? Došli sice všichni, ale časové rozdíly byly tentokrát značné. Po loňské rychlovce zase jedna klasika. Takže uvidíme, co bude za rok.

Výsledky 15. ročníku 2000

		čas	délka trasy	body
1.	Dana - Ina	3:06	12 km	10
2.	Šeďa - Aleš	3:21	16 km	9
3.	Lenka - Mejla	4:20	19 km	8
4.	Sláva - Lasse - Kůzle	4:31	20 km	7
5.	Lucie - Zuzana	5:04	19 km	6
6.	Martina - Tom	6:25	23 km	5
7.	Káťa - Slon	8:15	23 km	4
8.	Šárka - Janinka	9:31	31 km	3

DOBŘE UTAJENÝ LOM

Historická tabulka

1. (1.)	Šed'a	108	58. (55.)	Kopyto	8
2. (2.)	Slon	65		Jirka	8
3. (3.)	Čert	59		Lukáš	8
4. (5.)	Šárka B.	54	61. (58.)	Mary	8
5. (6.)	Tom	53	62. (59.)	Čombe	8
6. (4.)	Šárka V.	52	63. (60.)	Hop	8
7. (8.)	Káťa	51	64. (61.)	Cvrček (Žlutý Kvítek)	7
8. (9.)	Lucie J.	47		Gogo	7
9. (7.)	Jaruška	47		Radek	7
10. (14.)	Mejla	40		Dibi	7
11. (10.)	Ještěrka	38		Martina K.	7
12. (11.)	Buggy	38		Fanas	7
13. (12.)	Dáša	36		Honza K.	7
14. (13.)	Ještěr	33		Smahňák	7
15. (18.)	Janinka	33		Holcmoš	7
16. (15.)	Bobr	31	(-)	Lasse	7
17. (16.)	Starosta	30	(-)	Kůzle	7
18. (17.)	Vojín	30	75. (70.)	Baterka	7
19. (19.)	Čmelák	28	76. (71.)	Martina (Stopaři)	6
20. (20.)	Dodo	26	(-)	Zuzana	6
21. (23.)	Martina F.	26	78. (72.)	Pizi	6
22. (21.)	Helča	25	79. (73.)	Blond'a	6
23. (22.)	Kosa	24		Kadažča	6
24. (24.)	Kuba D.	21	81. (75.)	Bublina	5
25. (35.)	Lenka Št.	20		Lenka (Stopaři)	5
26. (25.)	Blond'ák	19	83. (77.)	Hany	5
27. (26.)	Zbyněk	18	84. (78.)	Žába	4
28. (27.)	Pitras	18		Jitka	4
29. (40.)	Sláva	18		Samec	4
30. (28.)	Míša	17		Lenka P.	4
31. (29.)	Herouš	17	88. (82.)	Alena P.	4
32. (30.)	Mech	16	89. (83.)	Lenka Š.	3
33. (31.)	Ála V.	14		Honza (Barbucha)	3
34. (32.)	Sysel	14		Vejd'a	3
35. (33.)	Kesťa	14	92. (86.)	Věra	3
36. (34.)	Koko	12	93. (87.)	Lucka D.	3
37. (36.)	Káče	12		Petr	3
38. (37.)	Želva	11	95. (89.)	Mirka	3
	Špek	11	96. (90.)	Martina	3
40. (39.)	Jana G.	11		Jarda	3
41. (41.)	Návro	10	98. (92.)	Dušan	3
	Kocour	10	99. (93.)	Myška	3
	Pavel	10		Máček	3
	Honza H.	10	101. (95.)	Cvrček (Stopaři)	3
(-)	Zdena	10	102. (96.)	Krteček	3
(-)	Jiřina	10		Marian	3
47. (45.)	Pipi	10	104. (98.)	Jerry	3
	Anča	10		Robert	3
49. (47.)	Amík	10	106. (100.)	Terezka	3
50. (48.)	Jarda K.	9	107. (101.)	Koza	2
	Kuba U.	9		Andrea	2
	Hardy	9	109. (103.)	Luboš	1
	Pedro	9		Ivana	1
	Navys	9		Skyslo	1
	Soptík	9		Kuře	1
(-)	Aleš	9		Vilík	1
57. (54.)	Haňára	9		David	1
				Jana	1

Pozn.: Při rovnosti bodů rozhoduje nejvyšší dosažené umístění.

CELOTÁBOROVÉ HRY (4)

9. Honáci z Texasu

V roce 1987 byla celotáborová hra zcela z jiného soudku. Před více než sto lety hnal John Chisholm první stádo dobytka ze San Antonia v Texasu do Montany. Zdrojem inspirace této celotáborové hry se tedy stala kniha Zana Greye Jezdci z pastvin. Ke slovu přišly mimo jiné klobouky, stříkačí pistole a pánve na rýžování zlata.

Začátek byl náročný. Mnoho věcí se nestihlo připravit, jediné, co opravdu fungovalo, byla nová kuchyň, která byla během invaze vybavena komínem, dvěma sporáky a kotlem na vodu. Mártý se ujal funkce šerifa až večer před příjezdem dětí, a to kvůli tomu doslova utekl z nemocnice. Jeho ruka tedy nebyla tak pevná, jak by vyžadovala jeho funkce. Jako zástupce měl Myšku a Evu.

Součástí této hry bylo i vydávání kovbojských novin, plánovaných bylo 7 čísel (nakonec vyšly 4). Šéfredaktorkou byla Eva, její zástupkyní Myška, reportérem Mártý a jako kamelot byl angažován Dodo. Titulní stránku tvořil Saudkův obrázek kovboje prostřelujícího eso.

Vznikl drobný problém, jak tyto noviny nazvat? Existovaly tři návrhy. Nouzovská Trefa, Kovbojské Nářky a Nouzovský Žurnál. Nakonec tedy vyhrála třetí varianta a byla to šťastná volba, protože název byl univerzální a nevázal se tak pevně na celotáborovou hru jako druhé dva. Nouzovský Žurnál totiž začal žít vlastním životem a o rok později, tedy 1988, se na táboře objevil znovu, na podzim téhož roku vyšlo 5. číslo v Kolíně a rok na to už Nouzovský Žurnál vychází celoročně jako oddílový časopis. S odchodem Mártýho po táboře v roce 1990 také skončil táborovými čísly Nouzovský Žurnál. Nicméně rok na to jej vzkřísil Šed'a, který vyměnil psací stroj za počítač s tiskárnou, a Žurnál žije dál.

Díky reportérům Nouzovského Žurnálu mohou teď pamětníci vzpomínat na to, co sami prožili, a ti, co již tyto časy nepamatují, se dozvědí leccos zajímavého z oddílové historie.

Tábor 1987 s novou strážní věží.

Evakuace

Brigáda na farmě domorodců

Zatykač na zloděje dobytka

Vraťme se ale mezi kovboje. Slavná cesta našich honáků začala rýžováním zlata. Na Zlatonosném potoce mezi osadami Nesměň a Buda byly vytyčeny čtyři prostory a rýžovalo se. Za utržené peníze si honáci koupili stříkácí pistole. Pak si pochytili divoké krávy a označovali je, postavili pro ně stáje a starali se o ně. Mimo jiné si také přivydělávali na farmách u starousedlíků, dostali za to například vajíčka, ba dokonce i slepičí nebo králíka.

Kromě kovbojů se tu vyskytl i zloděj dobytka. Jedné noci, ještě než nastoupily hlídky, zmizelo velké množství krav. Vypukl chaos. Předák Dodo ihned obvinil šerifa Mártého z krádeže. Vběhl k Mártymu do stanu a dožadoval se vrácení krav. To si ovšem dovolil dost, obvinil samotného ochránce zákona, který je pod přísahou. Šerif vzhledem k Dodově mládí horkokrevného zmatkujícího předáka nejen nezastřelil, jak bylo jinak dobrým zvykem, ale spolu se svými zástupci Myškou a Evou prohlédl pečlivě za denního světla stopy. Bylo jich žalostně málo, neboť většina padla za oběť nočnímu zmatkování Doda a jeho společníků. Závěr byl ale jasný, krávy ukradl někdo z tábora! Kdo může být ten bezcharakterní zloděj, který jednu ruku podává k pozdravu a současně druhou krade krávu, uvažuje šerif a začíná prověřovat alibi některých známých anarchistů, například Mariana.

Za několik dní našly Dáša a Helča ukradené krávy na umývárce. Vedle krav byla zpráva, v níž Duch prerie vyzýval, aby si kovbojové své krávy lépe hlídali. Šerif Mártý proto

preventivně zakázal po celém táboře pouštět duchy. To už začínalo být leccos jasné.

Do hry se zapojila i redakce Nouzovského Žurnálu, která výrazně ovlivnila pátrání několika vhodně volenými články, např. Vypustí Duch prerie ducha? Našel se i svědek, který pachatele viděl se v noci plížit ke stájím. Mnohé napověděl samotný dopis Ducha prerie. Koneckonců i matka prý poznala písmo svého nezdrábného syna. Pak šerif tajně vyslechl jeden rozhovor a na základě shromážděných informací byl pachatel usvědčen. Údajně byl totožný s tím, kdo si už v Hryzelích při podobně motivované krádeži seker říkal Bob, a to byl Marian. Ten však toto nařčení dodnes popírá. Vzhledem k tomu, že redakci Nouzovského Žurnálu tehdy představovali sám šerif Mártý a jeho zástupci Myška a Eva, kdo ví, jak to vlastně tenkrát bylo? To víte, divoký západ.

Pokračování příště -

Taraque, Nouzovské království

Dojení krávy

Plavení dobytka ve Vavříneckém potoce

Ještěrka je z toho na větví

Fanas na koni

Bobr pod koněm

BAVÍME SE NA NÁŠ ÚČET

Ještěř: Kde se dá sehnat férová letecká guma?
Slon: V letadle.

Tom: Pokaždý na Štáralce si něco roztrhnu.

Na schůzce Káňat se trénuje morseovka.

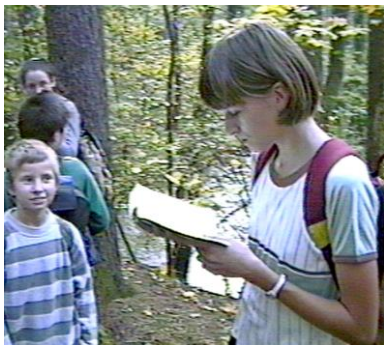
Tom: Jaké je pomocné slovo pro písmeno Z?

Albín: Zá-cho-dy-dy.

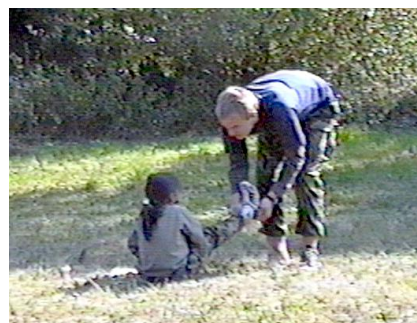
Porada se protáhla, Sysel nestíhá pohádku v televizi.

Sysel: Už mi utek Třetí princ.

Janinka: Tak jdi za čtvrtým.

*Někteří jedinci, jako třeba Bětka, neodloží knihu ani na okamžik
Igrid se po dlouhém váhání vrhá do třímetrové hlubiny*

Bitva o vlastní boty (Blondák má spadeno i na cizí)

Krtek brodí Vavřinec

Tři malé opičky

Pěkně si Miša ohočila Aleše

*Krtek a spol. v dutém stromě
(celkem 6 lidí)*

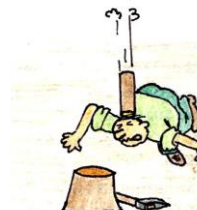

Verča se na Busseho zádech neudrží

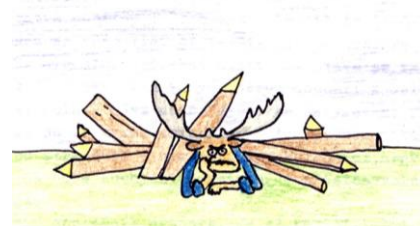
SLOVNÍK DRSŇÁKA

Kdo je to drsňák? To je přece ten, kdo všechno ví a všechno umí nejlépe. Drsňáci používají speciální výrazy, které jim dodávají na drsnosti. Např.:

- Akce** - Tímto výkřikem si řada drsňáků dodává odvalu, někdy nejen sobě, ale i jiným. Jít do akce znamená zúčastnit se nějakého dobrodružství, i když ne všichni drsňáci mají k akci kladný vztah. Posuďte sami z jednoho rozhovoru:
„Dodo, půjdeš do akce?“
„Já? Proč já? Proč zrovna já?“
- Celta** - Skutečná střecha nad hlavou drsňáka. Je více či méně impregnovaná a chrání podle toho i před deštěm. Ten, kdo se dotýká za deště mokré celtly, není drsňák, ale hlupák. Pozor na záškodníky, kteří mažou celtu mýdlem, pastou na zuby nebo krémem na boty.
- Ešus** - Věrný společník drsňáka při jídle, někdy též skladiště humusu, špinavých ponožek a plísně.
- Holíanky** - V mokru a dešti jsou gumové holínky pro drsňáka totéž, co lakýrky pro lva salónů a ďábla diskoték. Někdy ovšem guma popraská a pak vám vyloženě teče do bot.
- Hygoška** - Do zavedení teplé vody bylo mytí utrpením. Na některé experty bylo nutné vzít rejžák a vydrbat je, aby je rodiče vůbec poznali. Některí drsňáci byli odsouzeni za své prohřešky k trestu odnětí špíny po celém těle, což je vlastně totéž.
- Kaprovka** - Drsná pila pro drsnější drsňáky.
- Luftřák** - Katastrofická scéna, kterou občas vrcholí ranní bodování. Jde o doslovné obrácení stanu naruby (kromě podsady a celtly). Posměch všech nezúčastněných je zaručen, ale na každého borde-láře jednou dojde.
- Maskáč** - Nerozlučný přítel drsňáka. Je to více či méně záplatovaný, usmolený a propálený hábit, o kterém by nezasvěcený řekl, že je to hadr na podlahu. Ale každý je na svůj maskáč hrdý a je rád, že má aspoň něco. Maskáč nahrazuje drsňákovi třeba i smokíng. Po sametové revoluci se sice objevila spousta maskovaných obleků v obchodech, ale to jsou samozřejmě jen trapné náhražky.
- Natlačit do hlavy** - Najíst se až k prasknutí. Ne že by to bylo zdravé, ale hlad je hlad a nikdo neví, kdy se nají příště. Existují však i jedinci, kteří tlačí do hlavy zcela pravidelně, takže snědí tolik, jako malý zájezd. Otázkou zůstává, kam to všechno dávají, protože tak velkou hlavu rozhodně nevládní.
- Nástup** - Násilné shromáždění všech drsňáků přítomných na táboře. Drsňák, který je právě na latrině, je postaven před neřešitelný problém. Může buď přerušit svoji v podstatě nepřerušitelnou činnost nebo riskovat veřejné pokárání před ostatními drsňáky za pozdní příchod.
- Nůž** - Další nerozlučný přítel drsňáka, i když někdy tvrdohlavý a nebezpečně ostrý. Správný drsňák se nožem podrbe, oškrábe špínu z bot a nenechá nikoho na pochybách, že vrhat nožem je jeho hobby. Počet stehů po celém těle to jenom dokazuje. Jenom škrábání brambor je pro drsňáka utrpení.
- Opičák** - Opičí dráha pro posílení zdatnosti drsňáků. Je divné, proč správní drsňáci neběhají opičáka i o osobním volnu.
- Poplach** - Nepříjemné vyrušení z nočního spánku pravděpodobně způsobené přepadením tábora diverzanty. Pro hlídku je to naopak vítané zpestření, pokud ovšem neslouží jako rukojmí.
- Stan** - Táborové obydlí drsňáka. Více či méně pohodlně zařízené bydlení pro tři týdny tábora. Jsou drsňáci, kteří instalují elektrické osvětlení a budují sklípek v zemi. Jsou však i tací, kterým každou noc padají prkýnka v posteli a zatéká dírou v podsadě.

Drsňák seká dříví

Drsňák staví bránu

Drsňák zapaluje oheň

PF 2001

AŤ ŽIJÍ DRSŇÁCI